

احمد افروز

کارشناس رسانه و ارتباطات

«ارتباطات» لازمه زیست جمعی جهان امروز است که نمی‌توان حتی روزمرگی افراد را منهای آن فرض کرد و گاه به حدی تودرتو می‌شود که خود دست به خلق سبک نو در زندگی و بالطبع کنش و واکنش‌های جدید در مواجهه انسان‌ها با یکدیگر می‌زند. این از تبعات زندگی سراسر درگیر با وسایل ارتباط جمعی است که به دنیای زیاد از حد مدرن گره زده می‌شود.

رسانه‌ها به‌عنوان آتیشخور فکری جامعه گاه دست به جریان‌سازی می‌زنند تا برای مخاطبی که از رسانه عمدتاً تنها لذت «دیدن» و «شنیدن» را آموخته و نه فهم و درک پیام‌های یکسره‌اش را ذهنیتی بسازند از آنچه می‌خواهند؛ بنابراین مخاطب را می‌بینیم که در میدان پیام‌های ریز و درشت رسانه حتی کم می‌شود. تصور کنید پشت این پیام‌ها ذهنیتی سمت‌وسودار به رسانه تکیه زده باشد.
بله! اینجاست که مخاطب احتمالاً اسیر «جریان‌سازی رسانه» می‌شود.
جریان‌سازی یکی از کارکردهای رسانه‌هاست و به همان اندازه که می‌تواند در ایجاد کنش‌های فرهنگی و نهادینه‌سازی یک رفتار مثبت، کارا باشد، به همان

اعتبار نیز خود را به‌عنوان ابزاری پنهان برای مدیریت ذهن و رفتار مخاطبانی به کار می‌گیرد که به طور عام از خود، قدرت تحلیل ندارند و سعی‌شان دنباله‌روی محض از آموزه‌های رسانه و لاقبل بی‌خیالی نسبت به داده‌های این وسیله همه‌گیر است. این همان جایی است که مخاطب کاملاً خود را در دامن یک رسانه جهت‌دار می‌گذارد.

جریان‌سازی رسانه‌ای، مفهومی موازی با انتقال یک سوپه و نه تبادل اطلاعات است. در این انتقال یک‌طرفه پیام، مخاطب نقشی برای خود متصور نیست اما در نهایت درگیر موجی از اطلاعات و آگاهی معنادار می‌شود. این آگاهی را نیز از طرف دیگری دریافت می‌کند که میدان‌دار اطلاعات هستند و هجمه آگاهی به عموم را به نفع خویش می‌بینند. پس در اطلاع‌رسانی نفع و سود گروه خویش را دخیل می‌کنند و نه لزوماً انتقال داده‌های صحیح به مخاطب که در واقع هدف اصلی علم ارتباطات است.

هرچند نظریه‌پردازان جریان‌سازی رسانه‌ای، این پدیده را از کارکردهای مثبت و

نقش سیاسی تهران در دوحه

ابوالقاسم دلفی

سفیر پیشین ایران در فرانسه

تروزیستی تأکید دارد؛ بنابراین با در نظر داشتن این واقعیت که مذاکرات حالتی «حیثیتی» پیدا کرده است و به دنبالش یافشاری بیش از حد طرفین بر اصول خود، از قبل هم قابل پیش‌بینی بود که نشست دوحه نمی‌تواند به خروجی ملموس و قابل قبولی برای احیای برجام منجر شود.

این شرایط سبب شده است که مذاکرات از حالت «بن‌بست»

به حالت «قفل دیپلماتیک» درآید چراکه هیچ‌کدام از طرفین

حاضر به عدول از مواضع خود و نشان‌دادن انعطاف سیاسی

نیستند؛ ازاین‌رو با وجود تغییر محل مذاکرات از وین به دوحه و

با تغییر شکل گفت‌وگوها از مذاکره ایران با آمریکا و اعضای ۴+۱

به گفت‌وگوهای غیرمستقیم تهران – واشنگتن، نهایتاً ماهیت و

محتوای مذاکرات تغییری پیدا نکرد.

این در حالی است که برخی از کارشناسان معتقد بودند تغییر مکان مذاکرات و میزبانی قطر می‌تواند نقطه اتکایی برای حل‌وفصل اختلافات باقی‌مانده میان ایران و آمریکا و احیای برجام باشد. البته همواره این سؤال هم بین تحلیلگران و ناظران امر مطرح بوده و هست که چرا قطر؟! چرا دوحه؟! و اینکه چرا مذاکرات از وین خارج شد؟ که البته در این خصوص، نه دولت و مهم‌تر از آن نه دستگاه سیاست خارجی مانند

تحلیلی بر کارکرد جریان‌سازی در رسانه‌ها

احتمالی بر موج‌سواری کاسبان اطلاعات در میدان رسانه

آموزشی رسانه برای جامعه هنجارمند می‌دانند اما آیا نقطه غایت این ادعا، منجر به تدارک و تحقق و البته رعایت حقوق مخاطب می‌شود؟

در میانه این‌ عملیات، پس اهداف تعیین‌شده از سوی اصحاب قدرت و گردانندگان سیاست‌های امور جاری چه می‌شود؟ چراکه می‌دانیم نقش آنان و آنچه می‌خواهند را نباید و نمی‌توان از جریان اطلاعاتی در رسانه‌ها حذف کرد.

این جریان‌سازی می‌تواند بر مبنای یک سناریوی معین، هدف طراحی‌شده یا در نقش‌آفند و پدافندی باشد که کارکردش به ترتیب توجه یا انحراف جامعه از تمرکز بر موضوعی خاص باشد و از سوی دیگر این پدیده گاه موجی از دانش و آگاهی ایجاد می‌کند که هدفش مقابله با امواج اطلاعاتی غلطی است که بر جامعه حاکم شده و مخاطب نیز پیرو و فرمانبر مطلق آن شده است.

این تعریف البته کارکردی مثبت از جریان‌سازی و رسیدن به حقیقت محض است.

رسانه‌ها با وسیله‌ای چون جریان‌سازی، در نهادینه‌سازی یک فرهنگ و رفتار

رویه سابق خود هیچ‌گونه توضیح روشن‌کننده و قانع‌کننده‌ای برای افکار عمومی و رسانه‌های داخلی ارائه نکردند و همین امر سبب شد این سؤالات نیز مانند هزار پرسش دیگر بی‌جواب بماند.

با وجود آنکه تحركات و تکیاوه‌های دیپلماتیک امیر و وزیر امور خارجه قطر در سفر به تهران و واشنگتن با هدف میانجیگری و حل‌وفصل اختلافات دو طرف، این کشور را به نامزد جدی برای میزبانی مذاکرات بدل کرده بود، اما هنوز هم به طور کامل و مشخص برای افکار عمومی پاسخ این سؤال تبیین نشده است که چرا و به چه دلیلی جمهوری اسلامی مذاکرات را به شکل غیرمستقیم در دوحه از سر گرفت؟ البته سؤال مهم‌تر اینجاست که چرا ایران از مذاکره با اعضای ۴+۱ و آمریکا به گفت‌وگوهای غیرمستقیم با واشنگتن در دوحه رضایت داد؟ خصوصاً آنکه در سایه خروجی نشست قطر به نظر می‌رسد تهران همان سیاست پیشین در وین را اجرا کرده بود؟

با در نظرگرفتن مجموعه شرایط داخلی به نظر می‌رسد

محتمل‌ترین گزاره و سناریو آن است که دولت رئیسی با توجه

به فشار اقتصادی حوزه ارز، رکوردهشکنی دلار و سقوط ارزش

ریال به پایین‌ترین سطح خود در تاریخ کشور سعی کرد از اهرم

دیپلماسی برای مدیریت بازار و مدیریت سقوط بهای ریال استفاده

کند، چراکه تمهیدات بانک مرکزی و همچنین امنیتی‌کردن بازار

عملاً نتوانست شرایط را آن‌گونه که باید مدیریت کند؛ بنابراین

دولت با مطرح‌کردن گفت‌وگوهای غیرمستقیم با طرف آمریکایی

و تغییر محل مذاکرات از وین به دوحه و به دنبال آن ایجاد امید

در بازار برای احیای برجام بر آن بود که از تداوم مسیر صعودی

بازار ارز جلوگیری کند، اما نکته مغفول‌مانده اینجاست که اگرچه

در واپسین روزهای هفته گذشته ترندف و مدیریت بازار توسط

دولت با اهرم دیپلماسی و مذاکره با آمریکا به کاهش نسبی

ارزش دلار در بازار آزاد منجر شد، اما شکست مذاکرات دوحه

دوباره به موتور محرکه افزایش قیمت ارز بدل شد، به‌گونه‌ای که

از آغاز هفته جاری دلار مجدداً خود را برای ورود به کانال ۳۳

هزار تومانی آماده می‌کند و در صورت تداوم شرایط کنونی باید

منتظر فتح کانال‌های بالاتر هم بود.

اینجاست که ترندف دیپلماتیک دولت برای کنترل بازار ارز به

ضد خود بدل شد و عملاً بازار را به شدت متلاطم‌تر از گذشته

کرده است. هرچند پیش از این هم دولت در ماه‌های گذشته

سعی کرده است در برهه‌های مختلف زمانی با برخی خبرها

و ادعاها در حوزه سیاست خارجی مینی بر آزادسازی بخشی

از اموال بلوکه‌شده ایران در سایر کشورها یا وصول برخی از

مطالبات ما از سوی برخی همسایگان بتواند از اهرم دیپلماسی

برای مدیریت بازار ارز استفاده کند.

رئیس‌جمهور:

تصمیمات خلق‌الساعه به ضرر تولید است

قابل پیش‌بینی باشد تا بتوانند برای آن برنامه‌ریزی کنند و ضرورت این پیش‌بینی‌پذیری پرهیز از اتخاذ تصمیمات خلق‌الساعه است. رئیسی در ادامه با بیان اینکه قویا مدافع و موافق نظریه دولت چابک هستم، تصریح کرد: دولت باید تصدی‌گری‌های خود را در اقتصاد در سایه ارتباط جمعی، باید کسب آگاهی کند و لاقبل قادر به تحلیل البته آقای فاطمی‌امین تشخیص اولویت‌ها را نیز از مسئولیت‌های دولت عنوان کردند که نکته صحیحی است.

رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: میدان فعالیت باید به بخش خصوصی واگذار شود و دولت از تصدی‌گری‌های خود کاسته و وزن نظارتی و حمایتی خود را افزایش دهد. چابک‌سازی دولت و جلوگیری از فریه‌شدن و افزایش هزینه‌های دولت باید مدنظر همه نهادها و دستگاه‌ها به ویژه دولت، حمایت و نظارت قرار گیرد. البته آقای فاطمی‌امین تشخیص اولویت‌ها را نیز از مسئولیت‌های دولت عنوان کردند که نکته صحیحی است.

رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: میدان فعالیت باید به بخش خصوصی واگذار شود و دولت از تصدی‌گری‌های خود کاسته و

وزن نظارتی و حمایتی خود را افزایش دهد. چابک‌سازی دولت

و جلوگیری از فریه‌شدن و افزایش هزینه‌های دولت باید مدنظر

همه نهادها و دستگاه‌ها به ویژه دولت، حمایت و نظارت قرار گیرد.

رئیس‌ی تلاش برای نیل فعالیت‌های تولیدی به بهره‌گیری

هرچه بیشتر از دانش‌ها و دستاوردهای نوین علمی را از دیگر

ضرورت‌های رونق تولید دانست و اظهار کرد: دانش اگر ضمیمه

تولید و صنعت نشود، به شکل پایان‌نامه در دانشگاه باقی می‌ماند.

دانشگاه باید کنار بازار، صنعت و معدن بیاید و در این زمینه صنایع

بزرگ و سنگین باید بیش از دیگر صنایع و فعالیت‌های تولیدی

مسود توجه باشند. رئیس‌جمهور در ادامه با تأکید بر اهمیت

افزایش کیفیت و بهره‌وری تولیدات داخلی افزود: هر تولیدکننده

باید با بازتعریف مسئله افزایش بهره‌وری در عین حال راهکارهای

کاهش قیمت تولید را نیز پیدا کند.

رئیس‌ی مسئله خام‌فروشی را از جمله دیگر موانع پیش‌روی

صنعت و تجارت کشور عنوان کرد و گفت: باید نسبت به مسئله

خام‌فروشی شدیداً حساس باشیم، چراکه ایجاد ارزش‌افزوده

و اشتغال در پرتو جلوگیری از خام‌فروشی میسر خواهد شد.

رئیس‌جمهور در ادامه حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان را مورد

تأکید جدی قرار داد و تصریح کرد: حتماً تولیدکننده نباید ضرر کند،

اما در حق مصرف‌کننده نیز نباید اجحافی صورت بگیرد و در میدان

تولید باید از مصرف‌کنندگان حمایت شود. رئیس‌ مبارزه با فساد را

نیز یکی دیگر از مسائل بسیار مهم در رشد و پیشرفت اقتصادی

دانست و گفت: پیشرفت و رشد اقتصادی در گرو مبارزه با مفاسد

اقتصادی و ارتشاست. ساختارهای فسادزا باید به گونه‌ای اصلاح

شوند که حتی اگر فردی قصد فساد داشت، زمینه برای او مهیا

نباشد.

مخالفت کرده و این توافق را ناکافی دانسته‌اند. این دیدگاه زیاده‌خواهانه به همراه فشارهای

اسرائیل در نهایت موجب شد دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، با این تصور که

می‌تواند به توافقی بهتر با ایران دست یابد، در سال ۲۰۱۸ به طور یک‌جانبه از توافق خارج

شود و سپس با بازگرداندن تحریم‌ها و اعمال فشار اقتصادی علیه ایران تلاش کرد کشورمان را

پای میز مذاکره بگشاند. با روی کار آمدن دولت جو بایدن در کاخ سفید مذاکرات جدیدی برای

پاک‌گشت آمریکا به برجام و رفع تحریم‌های ایران آغاز شد. تاکنون نیز چندین دور مذاکره در وین،

پایتخت اتریش، میان گروه ۴+۱ و ایران با حضور غیرمستقیم آمریکا برگزار شده است؛ اما این نشست‌ها همواره با کارشکنی‌های مختلف از جمله از سوی آمریکا و روسیه در گفت‌وگوها

مانع از حصول نتیجه ملموس در این ریزه‌پایی شده است. آخرین دور مذاکرات وین از چند

ماه پیش دچار وقفه شد؛ اما هفته گذشته در دوحه، پایتخت قطر، مذاکرات غیرمستقیم میان

تهران و واشنگتن با وساطت اتحادیه اروپا از سر گرفته شد که به گفته مقامات کشورمان این

مذاکرات دوروزه به شکل حرفه‌ای و با جدیت انجام گرفت. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت

امور خارجه ایران، دراین‌باره اظهار کرد: در ادامه روند مذاکرات رفغ تحریم‌ها، گفت‌وگوهای

فشرده‌ای در روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه (هفته گذشته) با وساطت اتریکه موراً، معاون

مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، در دوحه برگزار شد. نظرات و پیشنهادهای عملیاتی

ایران درباره موارد باقی‌مانده طرح شد و طرف مقابل نیز ملاحظات خود را ارائه داد. درمورد

ادامه مسیر و مرحله بعدی گفت‌وگوها، طبق روال همیشه‌باقری و موراً در تماس خواهند

بود. همچنین حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه کشورمان، تصریح کرد: ما با قدرت و

منطق به تلاش‌های خود ادامه می‌دهیم. واقع‌بینی آمریکا و اخذ تضمین پایدار در نفع کامل

اقتصادی ایران از توافقی می‌تواند نتیجه مذاکرات را تمرینش کند.

انتقاد وزیر خارجه پیشین آمریکا از مذاکرات احیای برجام

بازگشتن به توافقی که از ابتدا ناکافی بود، بسیار خطرناک است

وزیر امور خارجه پیشین آمریکا با انتقاد از توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ با ایران، آن را ناکافی

توصیف کرد و بازگشت به آن را نیز خطرناک دانست. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه

تحلیلی اسپکتاتور، هنری کیسینجر، وزیر امور خارجه آمریکا در سال‌های ۱۹۷۳ تا ۱۹۷۷،

درباره مذاکرات دولت جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، برای احیای برنامه جامع اقدام

مشترک (برجام) گفت: «من از همان ابتدا نسبت به این توافق تردید داشتم. از نظر من

راستی آزمایی وعده‌های ایران بسیار دشوار خواهد بود و گفت‌وگوها در واقع الگویی

ایجاد می‌کرد که طبق آن پیشرفت هسته‌ای ایران کمی آرام، اما اجتناب‌ناپذیر می‌شد.

او افزود: «در نتیجه کشورهای منطقه مانند مصر و عربستان مسعودی و به‌ویژه اسرائیل

- دشمن اصلی ایران - به سمت واکنش‌هایی سوق داده می‌شوند که ممکن است چند

وضعیت را بسیار دشوارتر کند». کیسینجر در ادامه توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ را ناکافی عنوان

کرد و گفت: «اکنون مشکل مذاکرات هسته‌ای فعلی این است که بازگشتن به توافقی که از

ابتدا ناکافی بود، بسیار خطرناک است». وزیر امور خارجه اسبق آمریکا همچنین تصریح کرد:

«تمام نگرانی‌هایی را که درباره توافق اصلی داشتم، اکنون نیز دارم. هنوز مفاد آن توافق را

ندیده‌ام؛ اما واقعاً هیچ جایگزینی برای حذف توان هسته‌ای ایران وجود ندارد». او که به‌عنوان

مشاور امنیت ملی آمریکا نیز فعالیت داشته است، با تکرار ادعاهای بی‌اساس و خصمانه

مقامات واشنگتن درباره برنامه هسته‌ای کشورمان گفت: هیچ راهی برای برقراری صلح در

خاورمیانه با وجود سلاح هسته‌ای ایران وجود ندارد؛ زیرا قبل از اینکه چنین اتفاقی بیفتد،

احتمال پیش‌دستی اسرائیل زیاد است؛ چون اسرائیل نمی‌تواند منتظر عوامل بازدارنده باشد».

این موضع‌گیری در حالی انجام شده است که بسیاری از مقامات دیگر آمریکایی پیش‌تر نیز

به‌این‌دلیل که برجام شامل برنامه موشکی و سیاست‌های منطقه‌ای ایران نمی‌شد، با آن

ادامه از صفحه اول

باور امنیتی

گویی از طریق آن نوشتار آن تغییر بسیار عادی جلوه داده شده بود و حال آنکه جان کلام آن نوشته این است که نباید اساساً چنان مسئولیت‌هایی را برای مدت طولانی به یک فرد سپرد. منطق این است که «راس» چنین سازمان‌هایی بی‌دربی و در مدت‌زمانی بسیار کوتاه‌تر از آنچه در ایران مرسوم است، در تغییر و تحول باشد تا از وابستگی به مسیر باورهای براسته مقامات امنیتی در امان باشد. تغییر راس چنین سازمان‌هایی

آب‌هست، نمایرای همیشه...

روابط عمومی شرکت آب منطقه‌ای تهران

www.thrw.ir , www.lets.mporg.ir نیز قابل رویت میباشد.

۳- متقاضیان شرکت در این فراخوان میتوانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر به منظور شرکت در فرآیند انتخاب مشاور الکترونیکی با شماره

۸۹۹۲۳۷۱ و ۸۵۱۹۳۷۱۸ را مرکز پشتیبانی سامانه به شماره ۴۱۹۳۴ تماس حاصل نمایند.

۲- شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (نوکن) با دفتر ثبت نام به شماره های

۸۹۹۲۳۷۱ و ۸۵۱۹۳۷۱۸ را مرکز پشتیبانی سامانه به شماره ۴۱۹۳۴ تماس حاصل نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۱- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه شرکت کنندگان در فرآیند انتخاب مشاور می بایست ظرف مهلت های تعیین شده در سامانه مذکور و با

استفاده از امضای الکترونیکی، نسبت به ثبت پیشنهاد خود اقدام نمایند.

۲- کلیه مراحل فرایند انتخاب مشاور از دریافت اسناد (RFQ) ، ارائه پیشنهاد و رمزگشایی پاکتها صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) انجام خواهد شد. لذا کلیه